

Despre Emil Cioran

"Sunt ca o mare ce-si retrage apele pentru a face loc lui Dumnezeu", marturiseste, in Amurgul gandurilor, Emil Cioran, cel care a intrat in viata in ziua de 8 aprilie 1911, pe pamantul binecuvantat al Rasinarilor Sibiului, ca al doilea fiu al preotului Emilian Cioran si al Elvirei (n. Comaniciu).

A urmat liceul "Gh. Lazar" din Sibiu, Facultatea de Litere si Filosofie din Bucuresti, unde si-a trecut si doctoratul cu o teza despre Bergson. A studiat in Germania (1933-1935); in anul 1940 a fost numit consilier cultural al Ambasadei Romaniei din Paris, in timp ce secretar de presa al Legatiei era Eugen Ionescu. Din anul 1945 s-a stabilit la Paris. A colaborat la presa vremii, publicistica anilor 1941-1944 facand obiectul volumului Singuratate si destin.

Din anul 1947 a inceput sa scrie numai in limba franceza. Remarcabil eseist, un stilist comparat adeseori cu La Bruyere, cu Pascal sau cu Nietzsche, Cioran are o opera complexa, pledand, in aforismele si in fragmentele sale, "pentru ordonarea Haosului existential sub puterea Logosului".

OPERA: in limba romana: Pe culmile disperarii (1934); Cartea amagirilor (1936); Schimbarea la fata a Romaniei (1936, 1941); Lacrimi si sfinti (1937); Amurgul gandurilor (1940).

In limba franceza: Tratat de descompunere (1949); Silogismele amaraciunii (1952); Ispita de a exista (1956); Istorie si utopie (1960); Caderea in timp (1964); Demiurgul cel rau (1969); Despre neajunsul de a te fi nascut (1973); Sfasieri (1979); Exercitii de admiratie (1986); Marturisiri si anateme (1987).

In 1988 apare, la editura Cartea Romaneasca, Eseuri (Exercitii de admiratie); incepand cu anul 1990, la editura Humanitas apar operele lui Cioran, intre care si traducerile celor aparute in Franta, inclusiv Indreptarul patimas ramas in manuscris din 1945 (in 1991). Intre 1931 - 1944 publica o serie de articole in presa romaneasca, aparute in 1990 sub titlul "Revelatiile durerii".

"In Amurgul gandurilor, cartea din 1936, el distinge intre filosofii obiectivi, interesati de biografia ideilor, si cei confesivi, pentru care ideile insesi se cuvin cautate in autobiografie si confesiune. A fi liric in gandire vrea sa insemne tocmai a gandi asupra ta insuti, a te livra, cu sinceritate si cu pasiune." Nicolae Manolescu